

det, vi gør med de lovforslag, som vi har aftalt i den forgangne samling, og som vi agter at stemme igennem i dag.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Globaliseringsrådet er kommet med nogle bud på, hvordan vi skal løse fremtidens problemer. Vi er et lille land, og vi har ikke andet råstof end det, der er inde i vores børns hoveder. Hvis vi skal kunne udvikle det råstof, så kan det da ikke nytte noget, at vi gør dem rigtig, rigtig gode til at udfylde nogle skemaer. Det, vi skal bruge det danske råstof til, er at bruge den kreative vinkel. Det er de krøllede hjerner, der kan udvikle de alternative løsningsmodeller, som skal klare det danske velfærdssamfunds problemer for fremtiden.

At etablere en folkeskole, således som man så den i 1950'erne, er jo et tilbageskridt. Det er jo industrisamfundet, man reetablerer på den her måde i stedet for at indoptage fremtidens problemer, nemlig vidensamfundet. Hvordan kan vi få udviklet vores folkeskoleelever, således at de kan håndtere fremtidens vidensamfund, ved at de bliver bedre til at sætte nogle rigtige krydser i nogle på forhånd givne test?

Kl. 12.25

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Der er mange udfordringer i fremtiden, og det er klart, at det er vigtigt, at vores børn og unge får masser af kreative evner med sig og også får deres kreativitet udviklet i folkeskolen. Men i Venstre har vi ikke den opfattelse, at der er et modsætningsforhold mellem det at være kreativ og udviklende på den ene side og det at være faglig på den anden side. Vi må nok erkende, og det må SF også, at de voksne, som indtager spændende positioner i hverdagslivet, har de gode job, er aktivt deltagende i den politiske debat, i kulturdebatten og i det hele taget er aktivt deltagende i det danske samfund, også er mennesker, som har en høj grad af faglighed. Faglighed og kreativitet går for Venstre hånd i hånd, det er ikke hinandens modsætninger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi går videre i ordførerrækken. Hr. Kim Mortensen.

Kim Mortensen (S):

Danmark har en god folkeskole. Vi har en folkeskole med engagerede lærere og pædagoger. Vi har selvsikre, glade elever, hvoraf størstedelen af dem får god støtte. På mange skoler har vi endda tilfredsstillende lokaler og udstyr, og vi har rigelige medarbejderressourcer. Disse forhold fremhæver eksempelvis OECD, og det er nogle af de forhold, som vi, der er forældre til børn i den danske folkeskole, kan nikke genkendende til. Men en god folkeskole er ikke nødvendigvis lig med verdens bedste, og der er en lang række områder, hvor vi kan gøre det endnu bedre. Ud over de selvsikre og glade elever har vi nemlig også en gruppe børn og unge, som efter grundskolen ikke føler sig tilstrækkeligt rustede til at starte på eller gennemføre en ungdomsuddannelse.

Ved at lægge stemmer til folkeskoleforliget har Socialdemokratiet ønsket at gøre en indsats for netop den gruppe, der forlader folkeskolen uden at få det udbytte, der gør, at de efterfølgende kan få en uddannelse. Socialdemokraterne kan ikke leve med, at op mod hver fjerde elev i dag forlader folkeskolen uden efterfølgende at gennemføre en uddannelse. Vi kan ikke leve med, at størsteparten af disse er børn, der i forvejen har sociale problemer.

Socialdemokraterne kan og vil ikke acceptere, at den negative sociale arv fortsætter fra generation til generation, eller at integrationen af tosprogede børn er utilstrækkelig. Eksempelvis har over halvdelen af børnene med anden etnisk baggrund i København så ringe læse-, stave- og skrivefærdigheder, når de forlader folkeskolen, at de ikke er i stand til at tage en ungdomsuddannelse. Vi kan heller ikke leve med, at alt for mange forlader folkeskolen uden tilstrækkelige færdigheder i eksempelvis dansk, matematik og naturfag, når alle undersøgelser peger på, at netop disse basale færdigheder er nødvendige for at få uddannelse og job på fremtidens arbejdsmarked.

Socialdemokraterne mener derfor, at der er brug for en mere målrettet indsats over for den enkelte elev. Der er brug for lidt større fokus på fagligheden, en mere klar og synlig ansvarsplacering, og ikke mindst er der brug for, at vi bliver bedre til at evaluere den indsats, der ydes. Det gælder både den indsats, der ydes af den enkelte elev, af lærerne og skolens ledelse. Det politiske system og de undervisningsmaterialer og evalueringsværktøjer, der anvendes, skal også evalueres.